

SOSIALURIN

Blasðjórni:

Villi Sørensen
tlf. 5479 — Klaksvík

Prentsmiðjan Á Høysbrøyt

tlf. 1820

Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Arbeiðsloysi

EITTI orð, ið ofta hevur ljóða illa í oyrunum hjá mongum færoyingi er: arbeiðsloysisstudningur. Vit kenna eisini orskirnir til, hvi hetta ikki fekk nakað væljóð, tá ið hetta tók seg upp. Nationalistisku stórmenni samfelagsins settu beinan vegin upp nokur loysinnar orð móti hesum bjargingartiltaki móti hungri, halli, neyð, veseldómi, húsangangi, sjúkdómi og øðrum avleiðingum, ið ofta fylgja í fótsporinum afturhaldsins.

TEIR róptu upp um alt tað, ið alast kundir fram av jörðini, alt, ið gerast kundir burtur úr ull, allar teir miklu avrekskappar — ið sjálvandi ikki komu attreingja til ellisrentu — ið skapast kundu burtur úr færoyiskum dansi, og annað tilfitt tvælt.

SOMU reystmenn gjørdur seg tó sekan í miklum brekum: noktaðu monnum traðir at ala fram tað, ið jörðin gav, forðaðu monnum atgongd til hina miklu ullina — og seinast: forðaðu slitnum fiskimonnum og arbeiðsmönnum atgongd til tað, teir trongdu í síkum neyðartilviðum: arbeiðsloysisstudning.

HVUSSU gjørdur teir hetta? Jú, teir lótu donsku stjórna vita, tá talan var um arbeiðsloysisstudning, at »Færingin er et nøjsomt folk og vant til små indtægter. Ingen færing behøver at sulte, hvis han er forskånet for sygdom.«

KANN eitt meira kalt, kyniskt og hjartalyst afturhald hava funnist í heiminum. Í somu løtu teir sita væl á tingi og blaka út hesi fulu orð, hendir einki minni enn tað, at færingar í hóptali doyggja av tuberkulum — heim verða forkomin, heilar bygdir pinast og nærur týnast av hesi sótt.

HVUSSU mikið munað noktaðir teigar, hvussu mikið muna ullagðar, ein ikki eigur, at seta imóti hesi pest, ja, hvussu mikið muna hesi antisosialistisku kendu orð imóti einum hampu arbeiðsloysisstudningi, ið óivað kundir havt bjargað mongum heimi, bara javnaðarmenn ráddu?

SOMU menn gera vart við, at arbeiðsloysisstudningur er óneyðugur, tí »købmænd sælger med en rimelig avance.« Hvussu kundir hesir afturhaldsmenn hava minsta áhnið av hesum, tá tað yvirhøvur ikki fanst nakað príseftirlit her á landi SOMU menn gera eisini vart við, at »rederne ikke antager fiskere til sulteløse.« Óhoyrður frekleiki, vilja menn siga í dag; men tá var at bita í grasið, 400 krónur um árið. Sukur, marga rin og annað tilfitt gjørdust stór stríðsmál á tingi. Javnaðarmenn kravdu nokur gramm aftrat av hvørjum; tað var sum at rétta hundi brand.

ARBEIÐSLOYSIS STUDNINGUR er í sær sjálvum eingin sosialur góði. Hann bert prógvar, at kapitalistiska samfelagið ikki er fott fyri at halda liv í sínum íbúgvum; men sosialt virði fær hesin studningur, har harðrend kapitalisma ikki vil veita arbeiðarum sínum meira, enn svarar til minstamálið av tí spekulatiónsvinningi, ið altið er aðalmálið hjá teimum, ið vilja útnýta alla arbeiðsorku til seinasta blóðdropa.

KAPITALISTISKA samfelagsskipanin livir enn, sjálvt um kapitalistar í gamla málistokkinum eru farnir; men júst henda samfelagsskipan hevur framvegis — tíverri — tað at bjóða: at arbeiðsloysi kann herja á av nýggjum.

TAÐ ræður tá um at kunna taka snartakið, so ikki arbeiðarin, fiskimaðurin og hin javni løntakarinn ikki verða úti fyri tí, at einki ella ov lítið verður til búgv, matna, klædna og lesna.

SAMFELAGSINS skylda er tað tí at veita hini arbeiðandi fjøldini — á sjógv sum landi — hesa trygdina. Í kapitalistiska samfelagnum er arbeiðsloysisstudningur eitt livsneyðugt tiltak — eisini hjá teimum, sum í dag hava dagligt arbeiði tryggjað, men sum ikki um mánaðir ella kanska ár eiga hesa vissu!

Halðið Sosialin!

Hús til niðurrívingar

Nóðari partur av Havnar Klubba verður við hesum boðin út til niðurrívingar.

Nærri upplýsingar fáast á tlf. 3107 ella 1552.

Skrivlig tilboð skulu verða Havnar Klubba í hendi í seinasta lagi 21. janúar 1967.

HAVNAR KLUBBI

viðmerkingar

Yvirtøkumálini

EIN kundir kanska havt gramman hug at spurt, hvi ungur yvirtøkur vórðu framdar undir seinasta landsstýri, har vit hóast alt høvdu teir allar í samfýking, sum — ið hvussu er siga seg — hava verið hvør betri sfæroyingur enn annar, men lat tað fara.

Tær yvirtøkur, ið eru framdar, hava javnaðarmenn, sambandsmenn og sjálvstýrismenn gjørt. At sjálvstýrismenn onga yvirtøku torðu at fara undir, eftir at teir ikki

meira vóru í samgongu við javnaðarmenn og sambandsmenn, er mál, ið vit ikki eru førir fyri at greiða. Hitt, at fólkalokkurin var imóti øllum fyrirkøsum, er nak

að heilt annað. Har skal ein bert minna seg á tvey-tabellina — so dugir ein tað.

Onkur hevur latið við seg komið og hvassliga mótmælt tí lögna nationala politikki fólkalokkurin fremur; men vit hava jú hina fullu vissuna og hitt full-

góða prógv við fyrri, at um fólkalokkurin váðar sær eitt fet longur enn sambandsflokkin so siga veljaramir NEI! (Prógvi: Vilhelm Nielsen).

Hvi manst tú sál —

Lag: Min sjæl, hvi vil du græmme dig.

Hvi manst tú, sál mín, græmja teg, hvi fangar stúran, órógv, meg um trot og dagligt breyð? Set vón til Harrans náðiborð, alt lýðir hansar skapar orð!

Av tí, sum henda verð er full, tað veri perlur, silvur, gull og heiðurs krans aftrat, so stokkst skeið teg vara við og geva ikki hjartafríð.

Guds yndisbarn er meira ríkt enn teg, sum elska gull og slíkt, tí Gud vælsignar tann; hann eigur ríkan fríð í verð, og himmalin hans arður er.

Tú ert mín sanni Faðir, Gud, og rekur aldri barn títt út í undirgang og grát; eg trúgvi, tú mín minnst til, at hjálp tú enn mær senda vil.

Av landi Jósef sendur varð og leinkjaður við valdi har, tí Gud hann óttaðist; Gud mætan hevjaði hann har, til bjarging mongum tjóðum var.

Hvør bar, Elias, føði tær, tá hungursneyð í landi var? — av himni regn ei kom; Gud kundir væl at føða teg, hjá einkjuni í Sidon við.

Guds miskunnsemi enn í dag, hans veldi, ríkidómi, ja, teg standa við sum tá; varðveit og ger mær ríka sál, tað veri alt mítt livsins mál!

Týskur. H. Thomsson
Ums.: B.

ORÐIÐ

»Harri, nú letur tú tæna tæna tæna í friði eftir orði tæna; tí at míni eygu hava sæð frelsu tæna«

Luk. 2,29—30.

Gamli Simeon upplivdi jólini, hann upplivdi Harrans frelsu og livdi og doyði við Harrans fríð í hjarta. Sælur er hann, sum stríðið hitt góða stríðið og vann sigur. Hann hevði Gud í himlinum til vin og var honum lýðin, og tí kundir frelsan verða honum opinberað.

Sum Harrin opinberaði seg fyri honum, Simeon, vil hann eisini gera tað fyri okkum.

Hansara lyftir skulu ganga út fyri eygum okk

ara, tá ið vit fremja rættvísi og

liva í væntan sum hann.

At vænta Kristus, — ikki geva seg til tols við umvending sína — við einferð at hava upplivað nakað og takkað fyri Kristus; men er tað at tæna Gudi dag og nátt í bøn um halgan og andans fyllu.

Vit vænta hann!

Hann vil uppfylla lyftir sínir; og trúgvin skal sanniliga ikki verða til skammar!

Henda søgan um gamla Simeon er vorðin okkum so nær; hann var leingi royndur í trúgv síni, hann kennir straks Jesus og lovar hátt Harra sínum, í tí hann tekur litla barnið, himmalsins og heimans konga, í fávningin.

O, hann er hjartans fegin, tí hann var ikki gloymdur av Harranum. Trúgvin var vorðin til skoðan.

»Søguna sig mær um Jesus, orðið at hjarta mær for, sig mær ta søgu so dýra, bókskapin besta á jørð! Söngin, sum hildarnir hoyrdu, söngin um frøi og fríð, söngin um heiður til Harran, lat okkum syngja hann við!»

P. S.

EINAR WAAG, næstformaður Føroya javnaðarflokks, er afturvælur sum formaður í Klakksvikar skúlanævd. — Til næstformann varð valdur Jóhannes Gaard, skrivstovumaður.

Klakksvikar líkningsnevnd hevur eisini skipað seg. Formaður er Heini Lassen, keypmáður, sum er valdur á javnaðarlistanum.

EVANGELISKA RÓDDIN

Í dag kl. 4.45 GMT. verður »Evangeliska róddin« úr Føroyum at hoyra á stuttbylgju á 31 metrum = 9,6 MHz.

HJARTALIGA takka vit øllum tykkum sum heiðraðu okkum á silvurbrúdleypsdegnum 29. november.

Maria og Reynhold Silá.

Kemigraflæra

D. ger fittir í hondunum, kann fæa lærafláss

GRAFIA